

zrušiti a věc vrátiti do stolice prvé k novému projednání a rozhodnutí, aniž bylo zatím třeba obíratí se ostatními důvody stížnosti zmateční.

Čís. 26.

Písemná vyhotovení otázek porotcům položených, která dle § 316 tr. ř. mají býti předložena na jich požádání žalobci a obhajci, nemusí býti podepsána předsedou.

(Rozh. ze dne 19. března 1919, Kr I 71/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl dle § 4 č. 2. zák. ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z r. 1878 v zasedání neveřejném zmateční stížnost obžalovaného, odsouzeného rozsudkem krajského jako porotního soudu v Písku pro zločin zabiti dle § 140 tr. zák., pokud tato stížnost uplatňovala důvod zmatečnosti naznačený v § 344 č. 4 tr. ř.

Důvody:

Zmateční stížnost, pokud uplatňuje formální důvod zmatečnosti naznačený v § 344 č. 4 tr. ř., jest zřejmě bezdůvodna. Vytýká totiž, předkládajíc opis otázek porotcům položených, který byl dodán obhajci, že nebylo šetřeno předpisu § 316 tr. ř., ježto prý otázky ty předsedou porotního dvoru soudního podepsány nebyly. Citovaný § 316 tr. ř. však podle doslovného znění svého nařizuje, že otázky, jež porotcům dány býti mají, musí, podepsány předsedou, za následků zmatečnosti býti přečteny a žalobci i obhajci, žádají-li toho, písemně předloženy. Již z tohoto doslovného znění § 316 tr. ř. vychází zřejmě, že podpisem předsedy opatřeny býti musí jen otázky, jež porotcům položiti se soud usnesl, nikoli však i písemné vyhotovení otázek, jež žalobce nebo obhajce si vyžádati mají jen právo, nikoli však soud povinnost, i bez jejich žádosti jim předložiti. Pro písemné vyhotovení otázek, jež obhajce nebo žalobce, používše práva § 316 tr. ř. jim poskytnutého, v zájmu přezkoumání očekávaného výroku poroty sobě vyžádali, není podpis předsedy porotního soudu nutným a stačí pouhý opis otázek. Otázky, jež porotcům položeny byly, vyhovují vykazující podpis předsedy soudu i zapisovatelův úplně předpisu § 316 tr. ř. Neodůvodněnou zmateční stížnost bylo tudíž v tomto bodu podle citovaného zákona již v neveřejném sezení zamítnouti.

Čís. 27.

Osvojení si věcí, zapomenutých cestujícími v železničním voze, není podvodem (zatajením nálezu), nýbrž krádeží.

(Rozh. ze dne 22. března 1919, Kr I 33/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Josefa R. do rozsudku krajského jako nalézacího soudu v České Lípě, jímž byl obžalovaný vinným uznán zločinem krádeže dle §§ 171 a 173 tr. zák. — mimo jiné z těchto